

AUGUST

Heini ger »big business«

– Skalt tú gera business í USA, mást tú hava eitt amerikanskt telefonnummar, so fólk fáa fatur á tær og kunnu bjóða tær til ein bita, tí tú mást vera har sum tað hendir, og har fólkin eru, sum tú hevur tørv á at hitta, sigur Heini Zachariassen um orsøkina til, at hann valdi at flyta fyrirkuna og familjuna við trimum børnum til San Francisco í California í august 2013. – Málið hjá Vivino er at gerast størsta vínappin í heiminum, og tað er av stórum týðningi at vera í miðdeplinum, um tú vilt vera størst.

Kópakonan avdúkað

Hóast kalt, var veðrið av tí fagasta, tá stórt hátíðarhald var í Mikladali í sambandi við, at standmyndin av Kópakonuni varð avdúkað (hvar). Meira enn 2.000 fólk vóru komin í oynna og bygdina til hátíðarhaldið, og skráin var bæði umfatandi og fjølbroytt, umframt at tað eydnaðist kalsoyingum at taka so væl ímóti, at eingin sat hvørki svangur ella kaldur.

Stórar ætlanir við svartkjafti

Við at leggja seg eftir at framleiða liðugtvaru til matna úr svartkjafti, skal Varðin Pelagic fáa størri virðisøkingin og minni slógvnøgd. – Svartkjaftur er nóg meira viðbrekin enn makrelur og sild, men tað ræður um at hugsa aðrar tankar og gera okkurt annað, enn at heilfrysta, tí talan er um ein finan og góðan fisk við nógvum proteinum, sigur Bogi Jacobsen, stjóri á uppsjóvarvirkinum á Tvøroyri, ið somuleiðis vátar, at ætlanir um egna mjølverksmiðju tó ikki eru sleptar.

Berjast um »gull«

Íslenska bryggjarið Ölgerðin metir seg hava patent upp á orðið »Gull« í Íslandi, og tí verður kravt, at Føroya Bjór Gull verður tikin av hillunum í íslensku rúsdrekkasøluni. – Okkara gulløl er níggu ár eldri enn gullølið hjá íslenska bryggjariinum, sigur Einar Waag, stjóri í Føroya Bjór, sum avgjørt ikki ætlar sær at bakka.

Skíðlærari í Afrika

– Fólkin á skíðstaðnum hava ongantið sæð kava og vita als ikki, hvussu tey skulu bera seg at. Fyri fleiri teirra er tað næstan ein ómøgulig uppgáva at skula læra at standa á skíð, og tí eisini ein stór avbjóðing fyri meg, sigur Ester D. Kass, sum í summar hevur arbeitt á forkunnugum skíðstaði í Lesotho í Suðurafrika

Húgvur, tjúkkar troygjur, 10 kuldestig og fjallasíður við nøkrum hundrað fólki á skíð, er ikki júst tann myndin, tey flestu munnu hava, tá hugsað verður um Afrika. Men í Lesotho í Suðurafrika liggur í 1.400 metra hædd og hægri, so kuldi, kavi og fólk á skíðum er eingin óvanlig sjón har.

Afriski er annað av bara tveimum skíðstöðum í statinum Lesotho, og hvørt summar halda fleiri túsund afrikanarar frí og standa á skíð har, men talan er fyri tað mesta um vælhavandi fólk, tí tað er ikki heilt bíligt at brúka økið.

– Tey allarflestu hava hoyrt um móguleikarnar at standa á skíð í Europa, men tey hava ongantið sjálv sæð kava og vita annars lítið og einki um at standa á skíð, fortelur havnarkvinnan, Ester D. Kass, sum í summar hevur verið skíðlærari á Afriski.

Hóast skíðstaðið liggur uppi í fjøllunum, og tey eisini hava vetur har á leiðini, gerst tað tó ongantið nóg kalt til, at heilt nógur kavi legst. Tí brúka tey eisini eftirgjørðan kava, fyri at tað skal vera móguligt at brúka tær triggjar skíðbrekkurnar, sum eru har.

– Frálæran er fyri so vítt tann sama sum aðrastaðni, men alt tekur bara longri tíð, tí fólkin skulu venja seg við at vera úti í kava og at brúka útgerðina. Av tí sama haldi eg eisini, at motorikkurin skal veruliga standa sína roynd, tá tey skulu læra

Ester D. Kass hevði eitt so mikið forvitnisligt summarferiustarv, sum at vera skíðlærari í Afrika

Privatmynd

at standa á skíð fyri fyrstu ferð, og tað er avbjóðandi fyri ikki at siga trupult fyri skíðlærararnar, sigur Ester.

Hugsar um Lesotho

Fyri skjótt tveimum árum síðani bleiv Ester D. Kass útbúgvinn skíðlærari. Hetta var eftir loknan miðnámsskúla, tá hon ynskti at taka sær av lottum í eina tíð.

– Onkursvegna var tað rættiliga nærliggjandi fyri meg at gera

okkurt í skíðvinnuni, tí tað er ein vinna, sum eg kenni hampuliga væl. Eg var bara tvey ára gomul, tá eg stóð á skíð fyrstu ferð, og líka síðani havi eg á hvørjum ári staðið á skíð saman við familjuni, fortelur hon.

– Mær dámar tað ótrúliga væl og hugsaði, at tað kundi verið ein upplagdur móguleiki at fingið mær eina útbúgving sum skíðlærari, samstundis sum eg helt frí frá tí veruliga skúlalívini.

Nú eru tó aftur bókur og tímar á skránni hjá henni, tí Ester D. Kass er farin undir at lesa búskaparfrøði á universitetinum í Kjöpinhavn, men hon viðgongur allikavæl, at kavi, kuldi og skíðing í Lesotho javnan er í huganum.

– Eg kundi avgjørt hugsað mær at farið aftur til Afriski, sum er eitt skíðstað í stórar menning, so eg spæli mær við tankan um móguliga at fara aftur hagar um nøkur fá ár, sigur Ester D. Kass.

– Kommunurnar eru ein forðing fyri at føra fíggarpolitikk sum heild, og tær eru ein forðing fyri, at neyðugar nýskipanir innan eldraðkið og skúlaverkið kunnu gerast

Magni Laksafoss, búskaparfrøðingur, sum heldur, at Føroyar eiga at vera ein kommuna

– Fólkin, ið dag og dagliga stríðast í eini vinnu, sum landið í stóran mun livir av, hava uppiborið ein dag, har tey og teirra fak kemur í fokus

John William Joensen, fyriskipari av Sjómannadegnum